

ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

ПРОТОКОЛ

№ 199

На 1 ноември 2012 г. се проведе заседание на Централната изборителна комисия при следния

Д н е в е н р е д:

1. Проект на решение относно прекратяване пълномощията на народен представител.

Докладва: Мариана Христова

2. Проект на решение относно искане за отваряне на запечатано помещение с изборни книжа и материали от ОИК – Трекляно.

Докладва: Емануил Христов

3. „Информационно обслужване” - копие от документите, с които е прието изпълнението на дейностите от съответните ОИК и резултатите от изборите на 7 октомври 2012 г. и втори тур на 14 октомври 2012 г.

Докладва: Емануил Христов

4. Приемане на протоколно решение за тълкуването на понятието „територия” на Република България при гласуването в национален референдум.

Докладват: Владимир Христов и Сабрие Сапунджиева

5. Разглеждане на проект за решение за деня на насрочване на референдума.

Докладва: Румяна Сидерова

6. Обсъждане на протоколно решение за назначаване на нови районни избирателни комисии при условията, предвидени в Изборния кодекс за назначаване на районни избирателни комисии, при използване на определените мандати за произвеждане на изборите за народни представители през 2009 година.

Докладват: Румяна Сидерова и Анна Манахова

7. Протоколно решение за съобщение на сайта на ЦИК.

Докладва: Мая Андреева

8. Протоколно решение за провеждане на пресконференция и участие в предаване на Българското национално радио.

Докладва: Красимира Медарова

ПРИСЪСТВАХА: Красимира Медарова, Елена Маркова, Мария Мусорлиева, Мая Андреева, Румяна Сидерова, Сабрие Сапунджиева, Севинч Солакова, Анна Манахова, Бисер Троянов, Венцислав Караджов, Владимир Христов, Гергана Маринова, Емануил Христов, Ерхан Чаушев, Иванка Грозева, Красимир Калинов, Мариана Христова, Паскал Бояджийски и Силва Дюкенджиева.

ОТСЪСТВАХА: Валентин Бойкинов и Ралица Негенцова.

Заседанието бе открито в 15,20 ч. и председателствано от госпожа Красимира Медарова – председател на комисията

* * *

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Добър ден колеги, откривам заседанието на Централната избирателна комисия 1 ноември 2012 г.

Ще ви помоля да уточним принципните въпроси, които ще обсъждаме във връзка с произвеждането на националния референдум, защото те не са включени в дневния ред за днешното заседание. На предходното заседание, както и на проведените заседания на работни групи, взехме решение тези принципни въпроси да бъдат включени днес в дневния ред.

Във връзка със съобщението, което е на сайта на президентството, че президентът Росен Плевнелиев е определил 27 януари 2013 г. за дата за произвеждане на първия национален референдум на основание чл. 98, т. 1 от Конституцията на Република България и решението на Народното събрание, прието на 24 октомври и обнародвано в „Държавен вестник“ бр. 83 от 30 октомври 2012 г. и чл. 14 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление: „Президентът Росен Плевнелиев определи 27 януари 2013 г. за дата на произвеждане на национален референдум с въпрос: „Да се развива ли ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова ядрена електроцентрала?“

В тази връзка в днешното заседание като докладчик госпожа Дюкенджиева е изготвила проект на решение относно определяне деня на насрочване на национален референдум. Предлагам ви да го включим в дневния ред и да го разгледаме.

Следващият принципен въпрос, който ви предлагам да бъде включен в дневния ред, докладчик по който беше господин Владимир Христов, е и във връзка постъпило писмо от министъра на външните работи на Република България със следния текст:

„Уважаема госпожо Медарова,

На основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 84, т. 5 от Конституцията на Република България и чл. 13, ал. 8 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление Народното събрание прие решение за произвеждане на национален референдум с въпрос: „Да се развива ли ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова ядрена електроцентрала?“.

С оглед на евентуални ангажименти на Министерството на външните работи по организацията за произвеждане на референдум в чужбина моля да бъдем информирани дали ще бъдат създавани секции за гласуване извън страната. Обръщам внимание на чл. 9 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, според който национален референдум се произвежда само на територията на Република България.”

Предлагам ви във връзка с това постъпило писмо да включим доклада на господин Владимир Христов.

Имате възможност да направите предложения относно включване на разглеждане на други принципни въпроси, свързани с произвеждането на национален референдум в днешния дневен ред. Вчера на работната група, водена от госпожа Сидерова, се обсъждаха и други въпроси. Ако считате, че следва да бъдат включени, ще ви моля да направите предложения.

РУМЯНА СИДЕРОВА: На Работна група 1.3. още през миналата седмица, а и на вчерашното заседание също с категоричност решихме, че за да можем да изработим изборните книжа, а оттам нататък и принципни решения, Комисията трябва да подложи на обсъждане и предварително да реши следните въпроси, най-неотложните от които са:

Първо. Какво разбираме под „деня на насрочване на референдума” с оглед на упражняване на правото на глас на участниците в референдума?

Второ. Какво разбираме под „територия на страната” за произвеждане на референдум. Пояснявам: дали се има предвид само географското понятие „територия на държавата” или имаме предвид също така и територията на посолствата, консулствата и корабите, тоест тези територии, които са признати по международното публично право като територия на всяка една държава и на които се произвеждат избори за народни представители и президент и вицепрезидент на републиката и членове на Европейския парламент.

Следващият въпрос, който ще бъде от особено съществено значение да бъде обсъден на следващото заседание, не на днешното, е за съставите на районните изборителни комисии – кои са тези комисии, които произвеждат избори. Но за днешното заседание считаме, че първите два въпроса трябва да се обсъдят задължително.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Благодаря.

Госпожо Мусорлиева, заповядайте.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Уважаеми колеги, уважаема госпожо Медарова! Искам да предложа да включим в дневния ред нещо, което съвсем накратко ще се опитам да аргументирам пред вас. Отново започваме, след като вече знаем, че има гласуван от Народното събрание референдум и вече и президентът го е насрочен, така или иначе, все още няма указ, отново започваме много работа. Всеки от нас е настроен на работен режим. Много искам да изпреваря да не стане като на предишните избори следното. Много ви моля да помислим за начини за контакт с представители на медиите и на

обществеността. Защото, както си говорихме тук с госпожа Солакова, понякога даже не е толкова важно какво точно вършиш, а и това как ще го поднесеш на хората. Категорично не желая да имаме този отрицателен имидж, който имахме след изборите след толкова много свършена работа, аз съм го казвала и по много медии. Категорично искам да започнем с това как и кога ще се покажем пред хората и да кажем: започнали сме работа, мислим върху понятието „територия”. Нищо не е необходимо да решаваме, а да кажем с какво се занимаваме.

Дала съм едно писмено предложение на ръководството, ако преценят, ще го внесат. Благодаря.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Има ли други предложения за включване в дневния ред?

Ако няма други предложения, има ли възражения срещу предложенията, които бяха направени за това кои въпроси да бъдат разгледани днес плюс тези, които са в раздадения ви дневен ред?

Ако няма предложения за други въпроси, които да бъдат разгледани, ви предлагам да започнем заседанието с въпросите, които бяха поставени като добавка към вписаните в дневния ред, защото те са съществени.

А по отношение на съобщението, което да качим на сайта за днешното заседание, нека да дадем възможност на госпожа Мая Андреева да го подготви.

Заповядайте, господин Караджов.

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ: Вчера имахме работна група и среща с „Информационно обслужване” относно изработването на пост страница, свързана към нашата интернет страница, която да е свързана с националния референдум, аз и

колегата Емануил Христов работихме точно по това какво би следвало да се съдържа в тази страница. Съжалявам, че не всички са го получили, но на голяма част от колегите беше изпратено по имейл да предложат какви рубрики евентуално да бъдат включени към тази пост страница. Една от рубриките, която предлагаме и до 7-и трябва да представим нашето виждане по този въпрос на „Информационно обслужване”, „Заседания и работни групи”. В тази рубрика аз специално съм имал предвид следното: да се поставя на коя дата ще имаме заседание и кои ще са основните теми, които ще се обсъждат; на коя дата ще имаме работна група и с какво точно ще се занимава работната група.

Така че аз мисля, че трябва да погледнем малко по-стратегически по този въпрос, а не само да решим днес или утре дали да поместим в нашата интернет страница информация за това какво обсъждаме. И ви призовавам, когато разглеждаме именно тази пост страница и решаваме какви рубрики да има там, да се спрем на една такава рубрика, в която да се упоменават датите на заседанията и работните групи и какво точно Централната изборителна комисия възнамерява да разгледа там.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Това като точка в дневния ред ли да го включим? Защото като точка в дневния ред според мен при всички случаи трябва да включим обсъжданията във връзка с интернет страницата за национален референдум поне като доклад относно това, че такива са проведени.

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ: Да, предлагам да го включим като точка в дневния ред.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, имате ли други предложения за въпроси, които да бъдат разглеждани днес? Ако някой прецени впоследствие, няма пречка да заяви въпрос за обсъждане.

Заповядайте, госпожо Христова, да докладвате по точка първа от дневния ред.

Точка 1. Проект на решение относно прекратяване пълномощията на народен представител.

МАРИАНА ХРИСТОВА: Колеги, в Централната изборителна комисия е пристигнало писмо от Народното събрание с вх. № 1232 от 1 ноември 2012 г. с приложено към него решение на Народното събрание, прието на 1 ноември 2012 г., с което са прекратени пълномощията на народния представител Анастас Василев Анастасов от 31 (тридесет и първи) едномандатен изборителен район – Ямбол, издигнат от ПП „ГЕРБ” в 41-вото Народно събрание.

С писмото ни молят да обявим следващия от кандидатската листа на политическа партия ГЕРБ в 31 (тридесет и първи) едномандатен изборителен район – Ямбол.

След справка в кандидатските листи установихме, че под № 4е записан Димитър Ангелов Иванов, поради което ви предлагам да вземем следното решение:

„На 1 ноември 2012 г. с решение на Народното събрание на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България предсрочно са прекратени пълномощията на народния представител Анастас Василев Анастасов, избран от 31 (тридесет и първи) едномандатен изборителен район – Ямбол, издигнат от ПП „ГЕРБ” в 41-вото Народно събрание.

На основание чл. 26, ал. 2, т. 4 във връзка с § 15 от ПЗР на Изборния кодекс Централната изборителна комисия

Р Е Ш И :

Обявява за избран за народен представител в 31 (тридесет и първи) многомандатен изборен район – Ямбол, Димитър Ангелов Иванов от листата на ПП „ГЕРБ“.

Решението да се обнародва в “Държавен вестник”.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, чухте доклада на госпожа Христова. Имате ли въпроси, възражения, забележки?

Ако нямате, който е съгласен с проекта за решение за обявяване за избран народен представител, моля да гласува.

Гласували 17 членове на ЦИК: за – 17, против – няма.

Имаме Решение № 2070.

Господин Христов, имате думата по втора точка.

Точка 2. Проект на решение относно искане за отваряне на запечатано помещение с изборни книжа и материали от ОИК – Трекляно.

ЕМАНУИЛ ХРИСТОВ: Колеги, постъпило е писмо с вх. № 1211 от 31 октомври 2012 г. от Общинската изборителна комисия – Трекляно. От справка се оказа, че по електронната поща на 26 октомври 2012 г. под друг номер, а именно вх. № 1167, са получени абсолютно същите документи за отваряне на помещението. Когато се е получило писмото по електронната поща, то е било подписано само от председателя на Общинската изборителна комисия, сега пристигна по официалната поща и независимо, че господин Владимир Христов е разговарял и е поискал да ни изпратят писмо с подпис от председателя и от секретаря, на практика все още не са го изпратили.

Аз обаче подготвих проекта решение и ще ви кажа защо. Става въпрос за отваряне на помещението за преместване на материалите на база на писмо на кмета на община Трекляно, тъй като става размяна на помещенията – помещението, в което се намират материалите от изборите, се дава за отваряне на полицейски участък. Затова кметът е изпратил молба до Общинската изборителна комисия да поиска от Централната изборителна комисия разрешение за изместване на изборните книжа в друго помещение. И тъй като ми се струва, че въпросът е сериозен и има воден разговор с председателя на Общинската изборителна комисия да изпрати писмото, подписано и от секретаря, но смятам, че не бива в момента чак до такава степен да издребняваме, затова предлагам, независимо че писмото е подписано само от председателя, тъй като става въпрос за размяна на помещения и то по искане на кмета на общината, да приемем наше решение, с което да разрешим достъпа до запечатаното помещение, в което се съхраняват изборните книжа и материали от изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за общински съветници и кметове на 23 и 30 октомври на Общинската изборителна комисия – Трекляно, област Кюстендил:

„Постъпило е заявление с вх. № 1211 от 31.10.2012 г. на ЦИК от ОИК – Трекляно, област Кюстендил, с искане да бъде разрешено разпечатването на помещението, в което се съхраняват изборните книжа и материали от произведените избори на 23 и 30 октомври 2011 г. Искането се прави във връзка с писмо на кмета на община Трекляно за преместване на материалите в друго помещение в административната сграда на общината поради предоставяне на съществуващото помещение за разкриване на полицейски участък.

Съгласно Решение № 1098-ПВР/МИ от 6 октомври 2011 г. на ЦИК достъпът до запечатаните изборни книжа и материали в помещението, в което същите се съхраняват, се извършва само по разпореждане на съдебните органи или по решение на ЦИК.

Предвид гореизложеното и на основание т. 13 от Решение на Централната изборителна комисия № 1098-ПВР/МИ от 6 октомври 2011 г. Централната изборителна комисия

Р Е Ш И:

РАЗРЕШАВА достъп до запечатаното помещение, в което се съхраняват изборни книжа и материали от изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за общински съветници и кметове на 23 и 30 октомври 2011 г. на ОИК – Трекляно, област Кюстендил, във връзка с преместването им в друго помещение.

Достъпът да се осъществи в присъствието на поне трима членове на общинската изборителна комисия, предложени от различни парламентарно представени партии и коалиции от партии и от партията, която има член в Европейския парламент, определени с решение на общинската изборителна комисия, и в присъствието на определено със заповед на кмета на общината служебно лице от общинската администрация.

След преместване на помещението същото задължително да се запечата с хартиена лента и да се подпечата с восъчния печат на комисията по чл. 242, ал. 7 от ИК от избраните членове на общинската изборителна комисия.

За всяко отваряне на помещението се съставя протокол в 2 екземпляра съобразно изискванията на т. 14 от Решение № 1098-ПВР/МИ от 6 октомври 2011 г. на ЦИК.”

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, чухте предложението на господин Христов за приемане на решение. Имате ли възражения?

Ако нямате, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 15 членове на ЦИК: за – 14, против – 1.

Имаме Решение № 2071.

Господин Христов, моля да докладвате по трета точка от дневния ред.

Точка 3. Информационно обслужване” - копие от документите, с които е прието изпълнението на дейностите от съответните ОИК и резултатите от изборите на 7 октомври 2012 г. И втори тур на 14 октомври 2012 г.

Давам думата на господин Емануил Христов.

ЕМАНУИЛ ХРИСТОВ: Уважаеми колеги, получено е от „Информационно обслужване” писмо на 26 октомври 2012 г. с вх. № 1168, с което те съгласно изискванията на договора ни за преброител, ни изпращат доклад по изпълнението на договора МС-41 от 21 април 2012 г. за работата, която са извършили на 7 октомври 2012 г. и на 14 октомври 2012 г. във връзка с компютърната обработка на протоколите на СИК, съответно за: ОИК – Пазарджик, област Пазарджик, за проведен първи и втори тур на частичните избори в с. Ивайло, община Пазарджик; за ОИК – Ветрино, област Варна, за частичния избор за кмет на кметство Доброплодно; за ОИК – Сатовча, област Благоевград, за произведения втори тур на новия избор за кмет на кметство Туховища.

В тази връзка „Информационно обслужване” ни изпраща подготвени и подписани от тяхна страна протоколи със съответните справки. Всичко е наред. Вие знаете, че ние вече сме публикували в нашия сайт всички документи.

Затова предлагам да вземем принципно решение, с което да упълномощим председателя и секретаря на Централната

избирателна комисия да подпишат приемо-предавателните протоколи и да върнат един екземпляр на „Информационно обслужване”, както са изискванията на подписания договор за компютърна обработка.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, имате ли възражения?

Ако няма въпроси или забележки, който е съгласен с предложеното протоколно решение, моля да гласува.

Гласували 16 членове на ЦИК: за – 16, против – няма.

Имаме решение.

Господин Христов, заповядайте.

Точка 4. Приемане на протоколно решение за тълкуването на понятието „територия” на Република България при гласуването в национален референдум.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Благодаря Ви, госпожо председател.

Уважаеми колеги, аз съвсем накратко моля за разрешение да се отвори нашият архив, където да потърсим декларациите, които са представени към допълнителната страница на избирателния списък в чужбина за секция, която е била в гр. Тафая, Кралство Испания, на 23 октомври 2011 г. Това е във връзка с писмо от Окръжна прокуратура – Смолян, Окръжен следствен отдел – Смолян. Във връзка с образувано досъдебно производство ни молят за оригинала на тази декларация.

Само да поясня, ние сме изпратили в оригинал допълнителната страница на избирателния списък, където лицето, срещу което се води производството, се е подписало и е

участвало в изборите, но сега ви моля да отворим и да потърсим и декларацията.

Аз моля за разрешение да отворим помещението с нашия архив с някого от сътрудниците. Лицето е Незире Ахмедова Поюкова, да намерим дали се съхранява при нас оригиналната ѝ декларация, с която е декларирала, че няма да гласува втори път на изборите. Молят ни от Окръжна прокуратура – Смолян, Окръжен следствен отдел – Смолян, и молят за спешност. Поради което аз намирам, че това е спешно.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Аз не възразявам, само че считам, че трябва да определим двама души, които трябва да отворят, а сътрудниците ще бъдат в помощ. И да определим дали това трябва да стане сега или утре.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Аз предлагам себе си и който друг желае от колегите да присъства.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Поставяме въпроса принципно. Който е съгласен господин Христов да отвори помещението с дежурния член Елена Маркова, моля да гласува.

Гласували 16 членове на ЦИК: за – 16, против – няма.

Госпожа Андреева е готова с текста на съобщението. Заповядайте.

МАЯ АНДРЕЕВА: Колеги, предлагам на сайта на Централната избирателна комисия да бъде качено следното съобщение относно дневния ред, който предстои да бъде разглеждан от нас днес:

„С указ от 31 октомври 2012 г. на президента на Република България Росен Плевнелиев, на основание чл. 98, т. 1 от Конституцията на Република България, Решение на 41-ото Народно събрание за произвеждане на национален референдум, прието на 24 октомври 2012 г. и обнародвано в „Държавен вестник”, бр. 83 от

30 октомври 2012 г., и чл. 14 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, 27 януари 2013 г. е определен за дата на произвеждане на национален референдум с въпрос „Да се развива ли ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова ядрена електроцентрала?“

Поради това днес, 1 ноември 2012 г., Централната избирателна комисия предстои да вземе решение по следните въпроси относно произвеждане на националния референдум на 27 януари 2013 г., а именно:

1. Решение относно определяне на датата на насрочване на национален референдум.

2. Решение относно определяне на „територия на Република България“, на която ще бъде произведен национален референдум с въпрос „Да се развива ли ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова ядрена електроцентрала?“.

СЕВИНЧ СОЛАКОВА: И в края на заседанието съобщаваме какви решения сме приели.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Аз ви предлагам това нещо да го поставим във връзка с полученото писмо от Министерството на външните работи, с което ни питат дали ще се произвеждат избори на дипломатическите и консулските представителства. Така че предлагам в съобщението да запишем, че разглеждаме това писмо.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Въпрос на решение на Комисията.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Аз искам да кажа нещо по повод на това, което каза госпожа Мусорлиева.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Няма протокол!

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Аз го казвам за протокола, защото държа да бъде коректна.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Не може така, дайте да работим по дневния ред, какво е това нещо сега? Вместо да работим по съществените въпроси, ние се занимаваме с журналистите!

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Добре, за протокола!

Уважаеми колеги, противно на госпожа Сидерова считам, че работата с журналистите и с обществеността е изключително важна за публичност и прозрачност на Централната изборителна комисия. Както и с оглед на цялостното ни лице пред обществото. Категорично не считам, че въпросът трябва да се отлага. Спешно, спешно, до другата седмица и то до сряда или четвъртък, трябва да сме намерили начина на открито лице на Комисията срещу хората, тоест в диалог с хората – с представители на медиите, с открит пресконференция. С три точки искам да отбележа въпроси, по които ви моля да помислите, а именно: първо, акредитиране на журналисти за първите пет минути на заседанията на ЦИК, докато влязат камери да ни предават онлайн; второ, място за журналисти, в което да имат достъп, също контролиран от нас, също от акредитация, дадена от нас по заявка на журналисти. Ние по принцип в работната група, водена от госпожа Сапунджиева, сме готови с проектоконцепция за публичност и за открит контакт с журналисти.

И в заключение, категорично съм против формата говорители, която никъде по света я няма в този вариант – двама говорители, на които между другото лицата им се знаят от много отдавна и се свързват с много други неща, освен новата работа за новия референдум (между другото съм подкрепена от двамата говорители по този въпрос, нямам лично

отношение, напротив личното ми отношение към тях е прекрасно), категорично съм против това да им вкарваме в устата някакви изречения, които по-скоро имат за цел да не дадат достатъчно информация, а не за цел да информират.

Благодаря.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Съжалявам, че трябва да взема думата, но я вземам само заради това, че госпожа Мусорлиева си позволи да прави квалификации на мои виждания, без да ги знае и без аз да съм изказвала такива. Не съм против контакта и откритостта на работата на Комисията. Считам, че въпросът е много сериозен и трябва да бъде внесен с така наречената концепция, след като има вече подготвена, с една докладна в заседание на Комисията. Може да е следващото заседание, не казвам да е много далече във времето, нека да влезе на следващото заседание, но да бъде подготвен въпрос. А не от главата за краката! Когато тръгваме по точка от дневния ред, да решаваме въпрос, който е свързан с цялостната ни дейност, защото от това, което сега ще докладва господин Владимир Христов за референдума, зависят много неща. Защото дали ще сме красиви пред журналистите не е достатъчно, те трябва да се убедят, че ние работим съзнателно и по съществуващите задачи, които са ни поставени. А за да работим по задачите, трябва този въпрос, който се постави в протокола, да бъде решен. От него зависят книжа за провеждане на референдум, от него произтичат всички останали въпроси.

Така че, недейте да квалифицирате кой срещу какво е. Не съм срещу нещо, а съм за внасяне на подготвени въпроси в дневния ред. Искам работната група, която води госпожа Сапунджиева и в която сте и Вие, да внесете една обоснована докладна в тезисен вид, с три или с пет обосновки и виждания,

които Вие тук донякъде изложихте, за да влезе в дневния ред, да го разгледаме сериозно, а не както сега – прекъснахме дневния ред, излязохме от съществуването на заседанието и започнахме спорове, които няма да доведат доникъде.

МАЯ АНДРЕЕВА: Колеги, благодаря ви за тази дискусия, която се развива от няколко минути, която аз поставих в доста много по-ранно заседание на Централната изборителна комисия във връзка с произвеждане на нови и частични избори и липсата на информация на сайта на Комисията. И тъй като докато се изработи концепцията, днес съм инициатор на това съобщение, за мен е изключително важно в момента какво прави Комисията по този въпрос и ще ви моля да ми дадете възможност да докладвам корекцията на съобщението във връзка с изразените становища за обсъждането на въпросите.

Първият абзац на съобщението се запазва така както ви беше изчетен (става въпрос за указа на президента).

Във втория абзац корекцията е следната. „Във връзка с горното на заседанието на Централната изборителна комисия на 1 ноември 2012 г. се включват за обсъждане и следните въпроси относно произвеждане на националния референдум на 27 януари 2013 г., а именно:

1. Относно определяне на датата на насрочване на национален референдум.

2. Относно определяне на „територия“ на Република България, на която ще бъде произведен национален референдум с въпрос: „Да се развива ли ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова ядрена електроцентрала?“

Това е предложението.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Може ли госпожо председател? Аз подкрепям предложението за съобщение и ще гласувам „за”. И в тази връзка искам да уведомя колегите, че медийният интерес към днешното заседание е много голям. На път за Комисията ми се обади госпожа Полина Паунова от „Медия пул” с въпроси какво правим по въпросите, които са изложени в съобщението и моят отговор беше, че в момента тече заседание на Комисията, на което тя ще вземе решение по тези въпроси.

Искам също да ви уведомя, че споделих с нея, че предстои тежка работа на Централната избирателна комисия с оглед на това, че има 25 члена в Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, които уреждат националния референдум, три от които са общи положения, а остават другите членове, които касаят основно начина на свикване на референдума, след които има препратка към Изборния кодекс. Подчертах пред госпожа Паунова, че всъщност Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е приет през 2009 г., когато не е имало изборен кодекс и когато е правен Изборният кодекс, той не е правен за референдуми. Да знаете, че в този смисъл беше моят разговор с нея и тя каза, че ще очакват заседанието на Централната избирателна комисия и решенията, които тя ще вземе днес.

Така че, дайте да започваме работа по същество и да мислим как освен това съобщение след заседанието да бъдат уведомени медиите за това, което сме свършили.

МАЯ АНДРЕЕВА: Колеги, много ви моля да бъде подложено на гласуване съобщението, защото от половин час то не може да бъде качено.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Има ли възражения по предложени текст?

Ако не, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 15 членове на ЦИК: за – 15, против – няма.

Имаме решение да се постави съобщението.

Заповядайте, господин Караджов.

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ: Колеги, аз считам, че това, което решихме току-що, е похвално за Централната изборителна комисия. Само че много моля да не правим такива съобщения, само защото има по конкретния въпрос журналистически интерес. Нека да подхождаме принципно – или ще качваме съобщения за заседанията на Централната изборителна комисия какво точно обсъждаме и за работните групи, или няма. Не може да действаме ад хок поради това, че има определен журналистически интерес. Ами в края на краищата в България не са един или двама журналисти, които се занимават с изборите!

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Само за да Ви успокоя, господин Караджов, преди заседанието мислихме в кабинета на госпожа председателката с оглед на Вашето предложение как да го направим – в дневния ред ли, към кой момент. Категорично мислим в тази посока всички.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Ще помоля за малко тишина!

Господин, Христов, заповядайте.

Точка 4: Приемане на протоколно решение за тълкуването на понятието „територия” на Република България при гласуването в национален референдум.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Благодаря, госпожо председател.

Уважаеми колеги, в работната група, която изработва принципните решения, ми беше възложено да направя кратко изследване, ако мога така да се изразя, на темата „Теория и приложението на чл. 9 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление”. В тази работна група се релевираха две основни тези. Едната теза беше по-ограничителната, че гласуването ще се извършва само в географските предели на Република България, а разширителната теза беше, че това следва да включва и дипломатическите и консулските представителства, тъй като по същество това е част от приравнената държавна територия на Република България.

В тази връзка аз направих едно проучване първо в практиката на Конституционният съд, след това в няколко теоретични труда по конституционно и международно публично право, за да мога да докладвам коректно. Тази сутрин говорих с колегата Дюкенджиева, тя ми разреши да предам разговорите, които е осъществила. Днес проведохме няколко разговора с изтъкнати преподаватели по конституционно и международно публично право, за да потърсим тяхното мнение, тъй като теоретичните разработки не са единни по този въпрос.

Започвам отначало. Колеги, държавната територия е част от учението за държавата като цяло, за нейното единство – територия, власт и население. Няма да ви отегчавам надълго с теорията, но тя включва същинската територия, както и приравнените на държавна територия обекти. По смисъла на тези теории такива обекти, приравнени на държавна територия, са корабите в открито море, самолетите, когато са във

въздушно пространство над откритите морета, континенталните шелфове, така нареченото териториално море, подводни кабели и съоръжения – въобще седем-осем обекта, които са и предмет на няколко международни договора.

Ще цитирам два труда, тъй като там е направена пълна квалификация. Единият труд е „Международно публично право” на Орлин Борисов, издателство „Нова звезда”, 2008 г, където той също подробно изброява всички приравнени или така наречената условна територия по смисъла на международното публично право и изброявайки всички обекти обаче не се споменават българските дипломатически и консулски представителства. Вторият труд, който ще посоча, е „Конституционно право” на проф. д-р Емилия Друмева, издание на „Сиела” 2008 г., където също при изброяването на различните приравнени на държавна територия обекти не се споменават дипломатическите и консулските представителства.

Единственото решение на Конституционният съд, което третира проблема с държавната територия в дълбочина, е Решение № 6 от 1994 г., което дава тълкуване на понятието територия във връзка с приложението на чл. 84, т. 11 от Конституцията – правомощието на Народното събрание да разрешава пребиваване на чужди войски на територията на Република България. В това решение, в раздел IV, който е посветен на понятието „територия”, се представя същата тази теоретична конструкция кое всъщност е държавна територия с приравнените на нея обекти, като се използва по-простият, така наречен патримониален подход, че това е територията, върху която държавата упражнява суверенни права. Но и в този раздел IV също не се посочват изрично дипломатическите и консулските представителства.

Помолих колегата Дюкенджиева всеки с неговите познати, които, моля за извинение, няма да посоча, тъй като не сме взели разрешение от тях да ги цитираме поименно, но ви гарантирам, че са едни от най-изтъкнатите български специалисти по международно и конституционно право. Всичките са на мнение, че за целите по смисъла на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление не следва да се извършва гласуване в дипломатическите и консулските представителства, защото не съставляват за целите на този закон територия на Република България. Основните аргументи, които се представиха, е, че режимът на дипломатическите и консулските представителства е уреден в чл. 21 и чл. 22 от Виенската конвенция за международни отношения от 1961 г., която конвенция е ратифицирана от България и обнародвана и влязла в сила за Република България през 1968 г. и е основен документ в тази част.

Тези два текста от въпросния международен документ уреждат привилегиите и статутите на дипломатическите представителства, като ми се подчерта ясно, че в международната теория се прави разграничение между привилегиите и имунитетите на дипломатическите, от една страна, и привилегиите и имунитетите на консулските представителства – от друга страна. И всъщност правната фигура, която се съдържа в тези текстове, теорията я нарича „екстериториалност”.

Предлагам ви да не влизам в повече теоретични забежки, като аз също подкрепям това изразено мнение.

Другата теза, колеги, която се лансира в работната група, може би ще бъде справедливо някой друг колега да представи.

Тази теза колегата Маркова най-добре изрази в нашия разговор, ако позволите да Ви цитирам, колега Маркова, е, че в мен се борят гражданинът и юриста, другата теза изрази разбирането, че право на гласуване трябва да имат всички български граждани, в това число и тези, които в момента са в чужбина, ако желаят да го направят в българските дипломатически и консулски представителства. Която теза може да намери почва в общия конституционен принцип, че не трябва да се тълкува стеснително законът, когато се отнася до упражняване на основни права на гражданите. Но тъй като аз се чувствам пристрастен, то, госпожо председател, не бих възразил, ако някой друг вземе думата и след мен развие по-подробни аргументи в подкрепа на другата теза, тъй като за съжаление в моето проучване, по което аз вече четвърти ден работя, не стигнах до сериозен правен аргумент, с който да можем да обосновем гласуване на българските граждани в дипломатическите и консулските представителства.

Само в допълнение бих искал да кажа, че един от аргументите, които чух тази сутрин, е, че ако специалният закон е имал намерение да укаже гласуване извън страната, то това щяло да се случи и въобще нямало да се разглежда този въпрос, след като се прилага субсидиарно изборното право, където е възприет подходът на изричното посочване къде се извършва гласуването – във и извън страната, както и извън страната в дипломатическите и консулските представителства, от една страна, така от друга страна – и в други места, където се получи съгласие от съответната приемаща държава.

Това беше също един от аргументите, който за мен повлия окончателно върху моя възглед, че не следва да се

извършва гласуване извън географските предели на Република България.

Аз ви моля, госпожо председател, да дадете думата и на някого, който застъпва другата теза. С удоволствие ще изслушам други аргументи.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Благодаря на колегата Христов за обстояното изложение. Аз лично считам (той също го спомена в своето изложение), че Конституцията на Република България в своя чл. 42, ал. 1 изрично е казала кои български граждани упражняват правото си на глас – гражданите, навършили 18 години, с изключение на поставените под запрещение и изтърпяващи наказание лишаване от свобода, имат право да избират държавни и местни органи и да участват в допитвания до народа. Значи конституционният законодател не е направил разграничение по отношение на българските граждани в зависимост от това къде живеят те. Поради което аз считам, че Конституцията на Република България, която има пряко и непосредствено действие, позовавайки се на йерархията на актовете, Конституцията като акт от най-висок ранг има пряко приложение, поради което считам, че следва да се проведе гласуване на територията на дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина. В противен случай ние ще поставим българските граждани в неравностойно положение в зависимост от това къде живеят те.

Конституционният законодател изрично е казал „допитвания до народа”. В ал. 2 на чл. 42 се казва: организацията и редът за произвеждане на избори и референдуми се определят със закон. Това че законодателят не е уточнил какво има предвид под територия на Република

България в Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, за мен не е недостатък, ние не случайно тук сме 19 опитни юристи, произвели не едни избори, за пръв път, разбира се, ще произведем февруари 2012 г., но с оглед на това, че българските граждани могат да гласуват за избор на народни представители и за избор на президент и вицепрезидент на републиката в чужбина, аз лично считам, че следва гражданите да могат да упражнят правото си на глас в допитването до народа, което сега се прави за първи път след 23 години от 1989 г., а ако трябва да бъде по-точна и да се повтори пак, това е четвъртият референдум от новата история на България след 1878 г. и въпреки неясните правила ние трябва да си свършим работата и да произведем референдума.

Предлагам да се подложи на гласуване моето предложение да се гласува на територията на дипломатическите и консулските представителства.

КРАСИМИР КАЛИНОВ: Колеги, искам да ви обърна внимание да се абстрахирате от юридическите аргументи. Има един много съществен математически аргумент, който днес с колегата Емануил Христов обсъждахме, аз също не му бях обърнал внимание – това е начинът, по който ще се признава референдумът. Резултатът е на база на всички гласове от парламентарните избори – 4 млн. 335 хиляди и няколкостотин. Значи 157 хиляди от тези гласове са от чужбина. Което означава, че ако ние гласуваме само на географската територия на България, каквато и да е тя, това означава, че ние трябва да преизчисляваме базата за признаване на референдума.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: На какво основание?

КРАСИМИР КАЛИНОВ: Такова нещо няма предвидено. Аз ви казвам математиката, друго не ме интересува. Аз мога да смятам, знам събиране и изваждане, ще го преизчисля.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Искам да направя по една кратка реплика на колежата Сапунджиева и на проф. Калинов. Аз като гражданин също искам всички да могат да упражнят правото си на глас в референдума. Това да дефинираме ясно!

Сега репликите.

Първо, на госпожа Сапунджиева. Тя безспорно е права по отношение на чл. 42, ал. 1 от Конституцията, само че аз искам да обърна особено внимание на чл. 42, ал. 2 и на онези тълкувания на Конституционният съд, които казват, че когато Конституцията си служи с израза, че редът се определя с нарочен закон, то преценката и действието се извършва съгласно обикновения закон, тъй като конституционният законодател е възложил на обикновения да прецени.

Другата ми реплика е към проф. Калинов. Тук трябва да се благодари на колежата Бояджийски, който също ме подпомогна в моите изследвания. Той беше намерил в една от стенограмите при обсъждането в Правната комисия на въпросния закон през 2009 г., където, ако не ме лъже паметта, народният представител Четин Казак, изказвайки се именно за прага и апелирайки към другите народни представители да преосмислят този висок праг, за него е без никакво съмнение, че в чужбина не се произвеждат избори по смисъла на този закон. Присъствали са тогавашните светила на Правната комисия, особено уважавани от мен, во главе с Янаки Стоилов, и никой от тях не оспорва тази конструкция на народния представител Казак. Нито един не казва: абе, колеги, господин Казак не е прав.

Според мен Правната комисия, когато е изработвала този закон, в разискванията си е живяла именно с тази воля в чужбина да не се гласува. Народният представител казва: „Колеги, обърнете внимание, прагът е висок, тъй като в чужбина няма да се гласува.” Това са негови думи и никой не ги оспорва от там присъстващите. Аз пак ви казвам, като гражданин не възразявам, все пак решението трябва да се вземе от всички нас, които сме тук, но като юрист смятам, че няма основание да се гласува в дипломатическите и консулските представителства.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Понеже в същата тази работна група, доколкото помня изследването беше възложено и на мен, аз не съм говорила със светила, попрочетох малко теория. Снабдих се и с конституционното решение, което е много добре аргументирано, в което изрично се разработва въпросът на основание на Конституцията, че под „територия” се разбира мястото, където се разпростира статутът на една република, в случая на Република България, а именно статутът според конституционното решение и според мен се разпростира върху територията, върху дипломатическите и консулските представителства и на корабите на Република България.

ЕРХАН ЧАУШЕВ: Само бих казал, че теоретичните разработки на тъй наречените светила по някоя наука въобще не са източник на правото в Република България. Те затова са светила, за да си имат най-различни теории и да ползват най-различни източници, най-различни методологически постановки и затова да пишат най-различни учебници, издавани от най-различни издателства. Това – едно.

Второ. Тъй като става въпрос за тълкуване на текст, въпросът е да се центрираме върху тълкуването на този текст и

това тълкуване е безспорно юридическа процедура на правоприлагащия орган, а не на светилата на една наука. Правоприлагащият орган е Централната изборителна комисия. Тя трябва да тълкува въпросната разпоредба и Централната изборителна комисия трябва да се произнесе по въпросния случай със или без мненията на едни светила на науките, които водят лекции в различни университети и поддържат различни теории за държавния суверенитет.

Поради което е добре да се центрираме върху дейността на Централната изборителна комисия и да си изработим в крайна сметка решението. Лично аз съм за по-широкото тълкуване на въпросния текст територия именно като територия, върху която се осъществява държавният суверенитет. Аз пък поддържам тази теория тук в момента, без да съм светило на науките. Но тъй като съм член на правоприлагащ орган, аз пък ще поддържам това.

В тази връзка бих посочил и следващият аргумент и той е член от самата Конституцията, в която изрично се казва, че българските граждани, независимо къде се намират по света, ползват правата на тази Конституция, а правото на тази Конституция е изрично обосновано – именно гражданите, които в крайна сметка формират държавния суверенитет, да могат да се произнесат и по отношение на националния референдум. Така че, аз ще поддържам обратната теза – всички граждани на страната, където и да са по света, да могат да гласуват в собствените си дипломатически и консулски представителства, защото държавата – това са гражданите ѝ, а не нейната територия. Ценността, както винаги, са самите хора, а именно българските граждани.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Андреева.

МАЯ АНДРЕЕВА: Колеги, аз се присъединявам към становището, изказано от колегите Сапунджиева, Христов, Чаушев, Мусорлиева и Калинов. Споделям изцяло аргументите им. Преимуществено споделям втората теза за разбиране територията на Република България.

Имам още един аргумент, който бих искала да кажа в допълнение на изказаните от тях. Досега не се спирахме на един друг аспект на въпроса – това е решаван от гражданите въпрос, първо, с национално значение и второ, въпрос от компетентността на Народното събрание. И след като това е въпрос от компетентността на Народното събрание, а то се конституира с гласа на гражданите, считам, че именно тези граждани, които са конституирали Народното събрание, би следвало да могат да разрешават и въпроси от неговата компетентност, когато това може да се разрешава с национален референдум.

Това е другото съображение, поради което аз споделям тезата, че под територия на страната трябва да се разбират не само географските граници в момента, а и територията на българските дипломатически и консулски представителства и корабите.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Аз съм привърженик на втората теза за по-разширителното тълкуване, като стъпвам както на аргументите на колегите, които бяха изказани досега от юристите, така и на аргумента на господин Калинов, който смяташе, че аргументът е само математически, но той е и правен, тъй като произтича от нормата на чл. 23, ал. 1 от Закона

за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

Освен това аз ще ви предложа и един малко исторически поглед върху този проблем, а именно законът е приет при действието на Закона за избор на народни представители и Закона за местните избори. Тогава нормата на § 2, която е препращаща, е гласяла, че за национален референдум се прилагат субсидиарно правилата на Закона за избиране на народни представители, а за местен референдум – Законът за местните избори. Ерго, ние вървим в тези съответни правила на изборния процес, които трябва да съобразим след това и във връзка с изборните книжа. Тоест ние трябва да вървим по правилата на избор на народни представители, там избори се произвеждат извън географската територия, в широкото понятие за територия на Република България, но ние сега сме обвързани от понятието „територия”, затова трябва да възприемем, че извън страната се гласува само в посолства, консулства и на корабите, така както са уредени нормите за гласуване в избори за народни представители. Като в тези случаи ние няма да можем да разделяме резултатите, получени в чужбина, дали са гласували хората в консулства, в посолства или на територия извън страната, а ще трябва да отчитаме целите резултати. Но това е въпрос, който след това ще трябва да закрепим с решение, защото е въпрос и на методиката на отчитане, и на вземането на нашето решение за резултата от референдума и заданието, което ще възложим на преброителя.

Това е, което имах да кажа.

СЕВИНЧ СОЛАКОВА: Колеги, тъй като се очертаха три становища, си давам сметка, че като гражданин бих подкрепила последното изразено становище – че там, където има българин,

там е България. И българинът трябва да може да участва в избори и в референдум, защото цялата власт произтича от народа съгласно чл. 1, ал. 2 и това е участието на народа пряко в осъществяването на тази власт. И имайки предвид, разбира се, и разпоредбата на чл. 9, ал. 1 и формулировката на чл. 9, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, трябва да кажа, че трябва да подкрепя второто предложение, което дава възможност на всички български граждани да участват в референдум както на територията на страната като географско понятие, така и в дипломатическите и консулските представителства.

Пак казвам, за съжаление не намирам юридически аргументи, но продължавам да считам, че като гражданин съм привърженик по-скоро на тази теза. Разбира се, имала съм предвид и разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, включително и обсъжданията, защото там се опитам да търся мотивите и истинската действителна воля на законодателя при приемането на този закон.

Господин Христов цитира едно изказване. За съжаление нито аз, нито той вероятно разполагаме с точен цитат от заседанието на Правната комисия, но аз по памет си спомням, че изказването беше в смисъл, че исторически погледнато, тенденцията е намаляване на броя на избирателите в следващи избори. И по тази причина се явяваше опасността от това да се постави под въпрос предварително едно решение да има статут на прието решение. В тази връзка, докато не видя конкретно цитиране на изказването на господин Казак, продължавам да считам, че неговата идея е била във връзка с тази тенденция за намаляване на броя на избирателите, а не с разбирането на

разпоредбата на чл. 9, ал. 1, която определя участието на българските граждани на територията на Република България в референдума.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, ако нямате други становища, които искате да изразите по темата, има две предложения, които да поставя на гласуване. Първото е предложението на господин Христов, другото е на госпожа Сапунджиева. Ще помоля обаче докладчиците да формулират предложенията си, независимо че ще се повторят, след това да гласуваме.

Господин Христов, заповядайте.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Моето предложение, госпожо председател, е много кратко – на това писмо, което получихме от Министерството на външните работи, е да отговорим, че не се гласува в дипломатическите и консулските представителства, а гласуването ще бъде само в географските предели на Република България. Това е моето предложение. Защото всички тези наши теоретични разсъждения са насочени именно към този практически проблем – как ще работим с Министерството на външните работи. Хората питат, за да знаят как да си направят организацията.

Това е моето предложение за отговор на това писмо.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Благодаря Ви.

Госпожо Сапунджиева, заповядайте.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Госпожо председател, моето предложение е не да се отговори на писмото, а по отношение на гласуването в национален референдум Централната избирателна комисия да приеме протоколно решение, с което да приеме, че при национален референдум българските граждани гласуват на територията на Република България и в

дипломатическите и консулските представителства дотолкова доколкото ние сме обвързани от чл. 9, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, където е казано, че национален референдум се произвежда на територията на Република България. И тъй като дипломатическите и консулските представителства също са част от територията на Република България, както и корабите, които плават под флага на Република България, и самолетите, пак повтарям, би трябвало да се гласува на всички тези места: в рамките на географските граници на Република България, в дипломатическите и консулските представителства и корабите.

Ако трябва да бъда откровена, аз съм привърженик на тезата да се гласува навсякъде, където има български граждани, но Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление ни ограничава с територията. Поради което ние не бихме могли да се възползваме от препратката на § 2 към Изборния кодекс, където изрично е уредено, че могат да се разкриват секции за гласуване в чужбина при определени условия и ред, които са определени в Изборния кодекс. Тоест ние сме ограничени от чл. 9, ал. 1 и изпълнявайки нормата на закона, водени от Конституцията на Република България като най-висш акт в йерархията на нормативните актове, предлагам да вземем решение да се гласува в географските граници на Република България, дипломатическите и консулските представителства и корабите, които пътуват под български флаг.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Благодаря.

Колеги, имате ли корекции, допълнения?

Ако нямате, с ваше разрешение ще поставя първо на гласуване предложението на госпожа Сапунджиева, защото то

се явява по-конкретно. Алтернативата на неприемане на това предложение е предложението на господин Христов.

Който е съгласен с предложението, формулирано от госпожа Сапунджиева, моля да гласува.

Гласували 16 членове на ЦИК: за – 15, против – 1.

Предложението на госпожа Сапунджиева се приема.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Може ли да кажа основанието? Основание за взимане на това решение е чл. 26, ал. 1 от Конституцията, чл. 42, ал. 1 и 2 от Конституцията на Република България и чл. 9, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Маркова.

ЕЛЕНА МАРКОВА: Уважаеми колеги, аз много внимателно слушах дискусията и в работната група много активно участвах в тези разсъждения. Гласувах „за”, защото смятам, че чл. 4 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление дават възможност на гражданите на Република България, които имат избирателни права (те са широко изброени в Конституцията на Република България). Считам обаче, че чл. 9 изключително много ограничава възможността да се произвеждат избори извън територията на Република България по посочените от господин Христов аргументи.

Съобразявайки се с изложените аргументи на проф. Калинов и на госпожа Сапунджиева и категорично несподеляйки становището, че дипломатическите и консулските представителства представляват територия на Република България, тъй като не може да се направи правен извод, тоест няма такава правна норма, която да го

регламентира, продължавам да смятам, че работата на Централната изборителна комисия е да организира изборния процес така, че да улеснява български граждани. Да се върна по-назад, смятам, че останалото впечатление у обществото, че територията на консулствата и посолствата е територия на Република България е правна фикция, но смятам, че работата на Централната изборителна комисия е да организира работата си така, че да може да даде възможност на всеки български гражданин да осъществи правото си на глас.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Има ли други желаещи да се изкажат?

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Може ли да изразя особено мнение? Аз, уважаеми колеги, гласувах против решението, предложено от госпожа Сапунджиева, не защото, както казах, съм против неговата философия, а защото не намерих правен аргумент. И докато течеше гласуването, колеги, погледнах и Закона за избиране на народни представители, който е отменен, където в чл. 23, ал. 1, т. 1 се казва, че Централната изборителна комисия следи за приложението на този закон – забележете, колеги – на територията на страната и в дипломатическите и консулските представителства. Законодателят ясно, макар и в отменен закон, е поставил разграничение между двете територии.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Благодаря, че взехме решение по този въпрос. Дали решението е правилно или не, дали е изцяло съобразено с правните аргументи или е съобразено и със същността на процеса на подаване на гласа на гражданите на Република България в националния референдум, това бъдещето ще покаже. Аз при всички случаи считам, че на тази Централна изборителна комисия се падна ангажиментът да

проведе националния референдум, който е не само първият национален референдум, който се произвежда при действието на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, такъв не е бил произвеждан и при действието на отменения Закон за допитване до народа. Считам, че един прекалено дълъг период от време нормите на тези закони не са били прилагани и те са били едни текстове, приемани сами за себе си, още повече, че от юни 2009 г., когато е приеман законът, до настоящия момент реалностите са коренно различни.

И пак казвам, за мен същественото е, че ние взехме решение, аргументирахме го и можем да продължим своята работа в организацията на референдума с последиците от нашето решение.

В тази връзка би следвало да дадем и съответен отговор на запитването в писмото на министъра на външните работи, което докладвах и което господин Христов постави в основата на неговите разсъждения.

Сега ви предлагам да продължим с принципните въпроси.

Точка 5. Разглеждане на проект за решение за деня на насрочване на референдума.

Заповядайте, госпожо Сидерова.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Докладвам проекта за решение, изготвен от госпожа Дюкенджиева.

Проектът за решение е по въпроса какво разбираме ние под „деня на насрочване на референдума”, така както е записано в чл. 4, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление с оглед на това

да може да се изясни еднозначно кои граждани имат права да участват в референдума и до коя конкретна дата се отчита направената регистрация по постоянен адрес, както изисква нормата на този текст.

Госпожа Дюкенджиева предлага следния текст за решение:

„Относно: определяне на деня на насрочване на национален референдум

На основание чл. 14, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление
Централната избирателна комисия

Р Е Ш И:

Приема за „ден на насрочване на национален референдум” по смисъла на чл. 14, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление датата на обнародване в „Държавен вестник” на указа на президента за определяне датата на национален референдум.”

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Ние пишем чл. 14, защото ние препращаме към указ, чието предназначение е да определи датата. А всъщност изясняваме понятието „деня на насрочване, защото искаме да го обвържем с правото на гласуване на съответните граждани. Защото в случая то възниква само за тези, които имат постоянен адрес към този ден. От фактическа страна го обвързваме с указа, който всъщност определя датата. Тоест последицата относно това кои имат право да гласуват или нямат възниква по силата на чл. 4, ал. 1, но фактологично чл. 4, ал. 1 е обвързан с чл. 14, ал. 1, защото се издава такъв указ. А ние го обвързваме с датата на обнародване.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Член 14 е следният: „Президентът на републиката в срок от един месец от обнародването на решението на Народното събрание за произвеждане на референдум определя датата на референдума, която не може да е по-рано от два и по-късно от три месеца от датата на обнародване на решението на Народното събрание.” Аз мисля, че за определянето на деня на насрочване на национален референдум аз мисля, че правното основание, което ние имаме да се занимаваме с това, е в чл. 4, ал. 1, която ни казва, че право да гласуват в национален референдум имат гражданите на Република България с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на страна към деня на насрочване на референдума. Именно поради тази причина ние пишем какво според нас е денят – това е обнародването в „Държавен вестник”, тази дата, на която указът е станал общоизвестен на всички български граждани.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Аз не оспорвам, че основанието за възникване на правото от гледна точка на постоянния адрес към съответния момент е чл. 4, ал. 1, но деня на насрочване на референдума се определя с указа, който президентът издава. А задължението му да издаде този указ е предвидено в чл. 14, ал. 1.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Мисля, че точно така както е записано в текста на решението и каквато е нашата цел, имаме предвид чл. 4, ал. 1. Защото в нашето законодателство насрочването на референдум или насрочването на избори се използва в два смисъла – единият смисъл на насрочването е вземане на решение на съответния орган за насрочването на избори, другият смисъл е определяне на датата. В гражданския оборот се използва „насрочен за дата”.

Поради което аз смятам, че трябва да вземем решението си на основание чл. 4, ал. 1 и да приемем, че денят на насрочване на референдума по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е датата на обнародване в „Държавен вестник“ на указа на президента (тук можем да запишем номера на указа и от коя дата е) на Република България за определяне датата на национален референдум.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: А този указ се издава на основание чл. 14, ал. 1.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Тогава няма да е на основание чл. 4 във връзка с чл. 14, а ще бъде на основание чл. 4 и чл. 14.

МАЯ АНДРЕЕВА: Може ли да ви дам предложение за основанията? Защото практически според мен основанието би трябвало да е § 2 от закона във връзка с чл. 26, ал. 1, т. 1 от Изборния кодекс и чл. 4, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление. Защото § 2 ни препраща към Изборния кодекс. Изборният кодекс ни задължава да следим за еднаквото прилагане на закона на територията на цялата страна. И следващото ни правомощие е по чл. 4 – да дефинираме понятието „дата на насрочване на изборите“. Така че според мен това трябва да е конструкцията на правното основание.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Тогава основанието би звучало така: „На основание чл. 26, ал. 1, т. 1 от Изборния кодекс във връзка с § 2 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление и чл. 4, ал. 1.“

МАЯ АНДРЕЕВА: Точно така. Защото за мен лично в чл. 14 от закона е правомощието на президента. Нашите

правоомощия са освен в закона и в § 2. Защото това практически е въпрос, на който смятам, че мястото му е там.

В момента ние можем да вземем принципно решение, че това е датата – датата на обнародване на указа. Но когато излезе обнародван указът, тогава ще си вземем и принципното решение във вида, в който го предлага колегата Дюкенджиева.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Аз нямам нищо против това решение да се снесе сега и след като излезе указът на президента, тогава да се вземе.

МАЯ АНДРЕЕВА: Със съобщението, което сме качили на сайта и така както възприехме въпросите, дефинирани в него, ние извършваме в момента дискусия по въпроси, но практически не вземаме принципни решения. Ние имаме решение на конкретен въпрос. Въпросът е коя е датата? Датата е обнародване на указа. Когато се внесе принципното решение в зала, тогава ще се запише основанието в него. Но ние в момента имаме принципно решение по въпроса и то е коя е датата – датата е обнародване на указа.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: В този смисъл трябва да гласуваме протоколно решение сега.

МАЯ АНДРЕЕВА: Да. В момента ние не можем да вземем принципно решение, тъй като указът не е обнародване.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Тогава аз предлагам сега да вземем протоколно решение, а след обнародване на указа да вземем принципно решение, в което ще отбележим точния ден и което ще е от значение за това кои граждани ще бъдат включени в избирателните списъци и ще имат права да гласуват в референдума.

МАЯ АНДРЕЕВА: Искате да кажете, че се придържате към моето предложение?

РУМЯНА СИДЕРОВА: Да.

МАЯ АНДРЕЕВА: Благодаря.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, изложиха се съображения. Ясно е, че в момента не можем да излезем с решение, което да е акт, тъй като нямаме обнародване на указа на президента, съответно нямаме и дата, която да посочим в решението, а ние сме длъжни да посочим датата, за да са наясно гражданите от кой момент възникват правата, в случая с гражданството.

РУМЯНА СИДЕРОВА: И за изработването на списъците, което е важно както за „ГРАО”, така и за общинските администрации.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Да, и всички останали срокове.

Ако нямате други съображения, които искате да изложите, който е съгласен с предложението на госпожа Андреева, моля да гласува.

Гласували 14 членове на ЦИК: за – 13, против – 1.

Давам думата на госпожа Андреева да ни предложи текст на писмото до министъра на външните работи.

“ДО

МИНИСТЪРА НА

ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

г-н НИКОЛАЙ МЛАДЕНОВ

На изх. № 17-00-592/01.11.2012 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МЛАДЕНОВ,

С протоколно решение от 1 ноември 2012 г. Централната избирателна комисия реши гласуването на гражданите в националния референдум на 27 януари 2013 г. да се осъществява на територията на Република България, включително в дипломатическите и консулските

представителства на Република България, както и на плавателните съдове, плаващи под българско знаме.

Във връзка с горното Ви уведомяваме, че ще бъдат създавани секции за гласуване извън страната на територията на дипломатическите и консулските представителства на Република България при спазване на разпоредбите на Изборния кодекс и Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.”

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, имате ли други предложения за отговор на поставения ни въпрос?

Ако нямате забележки, който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 16 членове на ЦИК: за – 15, против – 1.

Точка 6. Обсъждане на протоколно решение относно назначаването на нови районни избирателни комисии при условията, предвидени в Изборния кодекс за назначаване на районни избирателни комисии, при използване на определените мандати за произвеждане на изборите за народни представители през 2009 г.

Заповядайте, госпожо Сидерова.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Докладвам едната теза, според която произвеждането на национален референдум ще се осъществява от районните избирателни комисии за произвеждане на избори за народни представители, които са били назначени през 2009 г. Доводите си да поддържам тази теза вземам от разпоредбата на чл. 7, ал. 1, изречение второ от Изборния кодекс, което определя, че районните избирателни комисии (предполага се вече назначени районни избирателни комисии) за произвеждане на избори за народни представители изпълняват функциите по организацията на национален референдум.

На следващо място, в разпоредбите на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление там, където се предвижда назначаване на нови изборителни комисии, каквито са секционните изборителни комисии, са създадени изрични норми за назначаването им, които са различни от нормите за назначаване по принцип на районни и общински изборителни комисии, предвидени в Изборния кодекс. Създадени са правила, според които в създаването на секционните изборителни комисии участват представители на инициативния комитет и парламентарно представените партии, като по неизвестни причини е изключена партията, която има представител в Европейския парламент.

Ако се възприеме, тезата че районни изборителни комисии за народни представители ще се назначават тепърва, това ще означава, че тези районни изборителни комисии ще следва да произвеждат изборите за народни представители. Районните изборителни комисии за произвеждане на избори за народни представители. Такива могат да бъдат или назначените през 2009 г., а не тепърва назначавани районни изборителни комисии.

Аз считам, че е невъзможно сега да се извърши назначаване на нови комисии на следващите основания.

Първо, няма насрочени избори за народни представители.

Второ, не може районните изборителни комисии да се назначават по едни правила, а секционните изборителни комисии да се назначават по други правила. В ЗПУГДВМС липсват правила за назначаване на нови районни изборителни комисии. Ако считаше, че следва да са нови районни изборителни комисии, Законът за пряко участие на гражданите

в държавната власт и местното самоуправление щеше да каже, че се назначават районни избирателни комисии по правилата за назначаване на районни избирателни комисии за произвеждане на избори за народни представители.

Трето, за да може да бъдат назначени според нормите на Изборния кодекс районни избирателни комисии за произвеждане на избори за народни представители, по силата на § 2 трябва да бъдат спазени няколко норми. Първо, съставите на тези комисии като брой зависят от броя на мандатите в съответния многомандатен избирателен район. Тъй като още не са насрочени изборите, за мен е под въпрос възможността ние тепърва да определяме брой на мандати по начина, за който са създадени правила в Изборния кодекс – по прогнозни данни. Тогава веднага ще възникне въпроса: по прогнозни данни към коя дата? Към датата на референдума, към датата на парламентарни избори, каквато няма? Тоест за мен се създава една невъзможност, даже тя не се създава, просто не съществува тази законова възможност.

Знам, че има още един довод, че не може да се възкресяват комисии. Не става дума за възкресяване, в българското законодателство е известна практиката, когато със специален закон се възлагат правомощия на друг орган, който е действал – става дума за комисии, които са създадени и са действали по изборни закони. Идентични са нормите по Закона за местното самоуправление и местната администрация при предсрочно прекратяване пълномощията на кметове и общински съветници.

Поради което аз считам, че настоящият референдум трябва да се произведе от районните избирателни комисии,

назначени за произвеждане изборите за народни представители през 2009 г.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Манахова.

АННА МАНАХОВА: Не споделям мнението по отношение на това, че със Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е уредено възкресяване или продължаване действието на районните изборителни комисии по следните аргументи. Преди всичко в цялата практика на изборното законодателство по отношение на районните изборителни комисии и секционните изборителни комисии никога не е уреждана хипотеза на това те да изпълняват функции при произвеждане на следващи избори или в пряко допитване до народа.

Вярно е, че законите, които са уреждали участието на районните изборителни комисии в различните форми на избори, не са уреждали края на мандата на тези комисии, но Централната изборителна комисия в различните й форми – било за народни представители, било за избор за президент и вицепрезидент на републиката, било за избори за Европейски парламент, с конкретни решения е уточнявала края на този мандат. Мога да цитирам конкретните точки от всички решения по отношение на всички видове районни комисии. Такива са: т. 11 от Решение № 8 от 17 август 2006 г. на Централната изборителна комисия за президент и вицепрезидент; т. 11 от Решение № ПС-12 от 8 мая 2009 г. на Централната изборителна комисия за народни представители; т. 15 от решение ЕП-12 от 7 април 2009 г. на Централната изборителна комисия за избор на членове на Европейския парламент; т. 14 от решение № 11 от 11 март 2007 година.

При приемането на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление са действали няколко районни изборителни комисии, чиято дейност е била регламентирана от отделни закони. Но във всеки един от тези закони районните изборителни комисии са наречени само така, те не са наречени районни изборителни комисии за избори за народни представители, съответно районни изборителни комисии за избори за Европейския парламент. Формулировката, която законодателят използва в ал. 2 на чл. 7, за мен идва щото да покаже коя от тези видове районни изборителни комисии именно ще изпълнява тези функции. Тук става дума за видово отличаване. Затова законодателят не си служи с термина „районната изборителна комисия, произвела изборите за народни представители”, а казва „районните изборителни комисии за произвеждане на избори за народни представители”. Това е видово отличаване.

Това е тълкуването, което аз правя на тази разпоредба.

Отделно от това, когато законодателят е имал предвид продължаване функциите на някоя комисия след прекратяване на нейния мандат, той изрично урежда тази хипотеза. И като аргумент за това ползвам § 13, ал. 2 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс, където изрично е регламентирано, че след приемането на Изборния кодекс до назначаването на сегашната Централна изборителна комисия членовете на заварените централни изборителни комисии осъществяват правомощията си. За членовете на районните изборителни комисии подобна разпоредба липсва.

Друг аргумент, че не се използват вече назначените районни изборителни комисии е § 6, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс, която казва, че при

произвеждане на нови избори за народни представители или президент поради обявяване на произведените за незаконни или при прекратяване пълномощията на президента ЦИК назначава нови РИК.

По отношение на аргумента на госпожа Сидерова, че липсвали разпоредби в Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, които да регламентират начина на формиране на районните изборителни комисии, смятам, че не е регламентирана хипотеза в закона, тъй като по силата на § 2 от Преходните разпоредби на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление се приемат съответно правилата на Изборния кодекс. Така че според мен не е необходимо да има изрични разпоредби.

По отношение на секционните изборителни комисии Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление също не регламентира изцяло начина на назначаване, той регламентира само отликите и нещо, което е различно от Изборния кодекс и това е по отношение на състава и начина на осъществяване на консултациите. Но ние отново ще припомним до прилагането на Изборния кодекс по отношение на начина на формирането на съставите и на всички останали разпоредби относно назначаването на секционните изборителни комисии.

Не съм съгласна и не споделям аргумента, аз не намирам различни разпоредби за назначаване на общинските изборителни комисии, както каза госпожа Сидерова, в този закон – нито по отношение на районните изборителни комисии, нито на общинските изборителни комисии е предвиден ред, защото той просто е регламентиран в Изборния кодекс.

По отношение на определянето на мандатите, и по отношение на действието на тези районни избирателни комисии, аз смятам, че тези районни избирателни комисии, освен ако законодателят не предвиди нещо изрично, не са избирателните комисии, които следва да произведат изборите за народни представители през 2013 г., според мен това са районни избирателни комисии ад хок за конкретната форма за пряко допитване. И всички районни избирателни комисии са били винаги действащи ад хок, за конкретен избор.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, господин Христов.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Благодаря, госпожо председател.

Уважаеми колеги, преди да взема по-подробно становище ще кажа, че подкрепям тезата на колегата Манахова и ще поставя на вашето внимание едни още по-интересни въпроси.

Уважаеми колеги, ако възкресим мандата на комисиите от 2009 г., което според мен е абсурдно, но ако съвсем случайно възкресим този мандат, ще се появят два много тежки практически проблема. Първият от тях според вас може да има и теоретично значение, но за мен има основополагащо, тъй като тези комисии ще бъдат от членове, които са в противоречие с действащите закони. Защото чл. 20 от отменения Закон за избиране на народни представители, по който ред са назначени въпросните комисии, указва, че се назначават лица, които отговарят на чл. 3, ал. 1 от първия закон, която възпроизвежда така нареченото активно избирателно право и нищо повече. За справка, уважаеми колеги, действащият Изборен кодекс има и допълнителни изисквания към членовете на районни

избирателни комисии и общинските избирателни комисии – освен висше образование изисква да владеят и български език. Това са едни изисквания, на които ние не сме сигурни в старите комисии дали отговарят или не отговарят. Хайде, да кажем, че този въпрос може да има чисто теоретично значение, на идва вторият въпрос. Хайде сега, колеги, да помислим какво се случва с възкресените комисии. Давам ви го съвсем практически, даже мога да ви посоча две районни избирателни комисии, които са в намален състав от 2009 г. било защото някой е починал, било защото някой е несъвместим по смисъла на чл. 17 от Изборния кодекс, станал е съдия, станал е кмет или нещо друго.

Какво правим, колеги, ако той съвсем случайно е излъчен от една от няколкото коалиции, които вече не съществуват? Защото в предния парламентарен мандат имаше едни коалиции, които сега ги няма. Няма да ги посочвам поименно, за да не ме обвините в политически изявления, но хайде кажете ми, кой ще бъде надлежният предложител за заместване на тези хора? Аз ви отговарям: никой. Тъй като всички ние знаем коалициите за какво се появяват – те се появяват за конкретния парламентарен избор и ако случайно станат парламентарно представени, тогава по силата на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание те получават един живот, който изборното законодателство определя като предложители по състава на въпросните комисии. Е, питам ви, без пак да цитирам коалициите, защото те са минимум две от това, което аз имам представа, какво става, ако представител на един от тези две коалиции е починал? Как ще ги назначим тези комисии?

Госпожо Сидерова, Вие сте права с някои въпроси, които повдигате. Но част от въпросите, които повдигате, могат да бъдат разрешени по действащото законодателство по смисъла на § 2 от специалния закон за референдумите. А какво правим с мъртвите субекти? Извинявайте, колеги, аз говоря чисто практически. Колегата Манахова разви детайлно въпроса, не желая да се впускам отново в това нещо, но ви задавам този прост въпрос: какво правим с предложителите, които не съществуват? Защото два от тях със сигурност ги няма. И не е ли много по-лесно да си назначим районни комисии. Хем ще отработим реда, по който ще назначим тези за парламентарните избори. И да приключим.

И още едно обяснение, колеги, искам да ви дам, макар че то също може да ви се стори много теоретично, на това защо използваме пълния член в граматичната форма „районните”. Веднага ще ви дам друго обяснение. Ако отворите и сега действащия изборен закон, ще видите, че се прави, макар и теоретично, ясно разграничение между районните изборителни комисии за парламентарните избори и другите комисии. И сега действащият закон прави ясно разграничение. Така че, членуването на определението е по-скоро посочване кои от видовете районни комисии произвеждат референдума, а не определяне към тези от 2009 г.

Благодаря ви, колеги, извинявайте, ако съм малко по-емоционален.

АННА МАНАХОВА: Във връзка с последния аргумент, който изказа господин Христов, пропуснах един собствен мой. Ако тълкуваме, че това са районните изборителни комисии, които са произвели някои от изборите, аз искам да задам въпроса кои точно избори са произвели, след като не е

посочено, че са последните? Така можем да кажем, че това са районни изборителни комисии от предходни избори преди тези от 2009 г.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: колеги имате ли коментари?

Заповядайте, господин Караджов.

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ: Аз изслушах и едната, и другата теза. Лично аз смятам, че Народното събрание, след като е извършило промяна в чл. 7, изречение първо, ако е желало да бъдат само районни изборителни комисии, е следвало да извърши тази промяна. То не е извършило промяната и целта на неизвършването на тази промяна е да не се назначават нови районни изборителни комисии, тези, които съществуват и са произвели изборите за народни представители, да произведат и националния референдум. На този принцип са и общинските изборителни комисии, които действат с мандат от пет години.

Така че аз не виждам нищо нередно Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление да предвиди такъв ред и тези изборителни комисии да произведат националния референдум, който трябва да се организира от Централната изборителна комисия. Това че има нови изисквания в Изборния кодекс изобщо не е техническа пречка районните изборителни комисии, произвели изборите през 2009 г., да произведат и тези избори. Има си процедура в Изборния кодекс, § 2 ни препраща към правилата на Изборния кодекс и съответно тези членове ще бъдат подменени, така че да отговарят на изискванията.

Ако става въпрос, че някои от субектите не съществуват, ако техни предложители съответно ги няма, аз искам да

попитам как при частичните избори, където не беше уредена дори процедура в Изборния кодекс, ние намерихме начин да я уредим и те да се произведат, включително създадохме нови срокове, нови правила и това решение на ЦИК беше публикувано и е част от правния мир. Може ли някой от членовете на ЦИК тук да ми отговори защо ЦИК тогава допълни Изборния кодекс и прие правила, които не трябваше да приема?

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, господин Христов.

ВЛАДИМИР ХРИСТОВ: Уважаема госпожо председател, аз искам да взема отношение по аргументите на колегата Караджов за изменение на текста. Отново може да прозвучи теоретично, обаче в отмененото законодателство съществуваха няколко вида централни избирателни комисии, в това число и такава за избор на народни представители. Въпросната промяна, за която говори колегата Караджов, е в една от преходните разпоредби на Изборния кодекс и беше съвсем нормално, след като вече няма четири вида централни избирателни комисии, да се заличат тези думи във въпросното изречение. За разлика обаче от това все още има няколко вида районни избирателни комисии.

Моля, колеги, акцентирайте на чл. 27, ал. 1, т. 1 от действащия изборен закон, където ясно се показва, че при избори за народни представители имаме един тип районни избирателни комисии и в т. 2 – друг тип районни избирателни комисии. Значи видовете районни избирателни комисии продължават да съществуват, за разлика от видовете централни избирателни комисии. Което абсолютно обезсмисля аргумента на колегата Караджов в тази му част.

По второто му изявление също искам да взема отношение, че когато ние сме писали решение за частичните избори, бяхме изправени пред рязката необходимост да действаме, но в това ни решение не сме нарушили нито един общ принцип на Изборния кодекс, нито един общ принцип на действащото конституционно изборно право. Нито един! В това число и проблема с назначаването на общински и секционни комисии. Нито един, тъй като принципът там е ясен как се назначават и какво се случва.

Да се върнем на субектите. Как, колега Караджов, кой ще ни го предложи? Вие всички знаете какво е коалиция, тя действа с обща воля. Кой представител ще търсим? Ако сме имали коалицията Хикс от партиите Игрек и Зет и в момента Хикс не съществува, ние ще обърнем към партиите Игрек и Зет ли? Как ще стане това без общата им воля? Или ще ги помолим отново да си направят коалиционно споразумение референдума ли? Ами ако те не искат? Колко пъти сме обсъждали тук какво значи коалиция, какво значи обща воля в коалицията, съответната представителна власт?

Аз пак се извинявам, ако съм бил емоционален.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Емоцията е хубаво нещо, но да ни кажете как точно ще сформирате районните избирателни комисии, как ще определите броя на мандатите, от които зависи броят на членовете на районните избирателни комисии? И кой ще участва в консултациите при областните управители за сформирание на съставите? Къде го има в Изборния кодекс?

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, имате ли желание за коментари в подкрепа на тезите? Ако нямате, ще подложат на гласуване двете становище. Ще помоля отново да

бъдат формулирани в съвсем кратък вариант, за да знаем какво гласуваме.

Госпожо Сидерова, заповядайте.

РУМЯНА СИДЕРОВА: За произвеждане на референдума, насрочен на 27 януари 2013 г. действат районните избирателни комисии, назначени за изборите за народни представители през 2009 г.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Госпожо Манахова, заповядайте.

АННА МАНАХОВА: За произвеждане на национален референдум на 27 януари 2013 г. ще бъдат назначени нови районни избирателни комисии при спазване на реда и условията на Изборния кодекс на основание § 2 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Благодаря ви.

Колеги, чухте двете предложения. Поставям първо предложението на госпожа Сидерова на гласуване.

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 18 членове на ЦИК: за – 3, против – 15.

Предложението не се приема.

Заповядайте, госпожо Солакова.

СЕВИНЧ СОЛАКОВА: Уважаеми колеги, аз благодаря и на тримата колеги, които представиха двете тези. Аз трябва да призная, че споделям тезите на всички колеги. Получава се малко като Соломон: и ти си прав, и ти си прав, ама знаеш ли, и ти си прав! Изхождам единствено от гледна точка на това, че решението, което трябва да приемем, не просто ще бъде една теоретична разработка, а трябва да се изпълни. И трябва да има практическа насоченост. Намирам аргументите за по-силни на

колегите Манахова и Владимир Христов дотолкова, доколкото този аргумент ни предоставя един работещ механизъм с прилагането на Изборния кодекс, а районните изборителни комисии за народни представители означава, че ще се приложат съответните разпоредби – тези разпоредби, които уреждат формирането на РИК за изборите за народни представители от Изборния кодекс.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Госпожо председател, преди гласуването на предложението на колегата Манахова и по повод на гласуването на предложението на колегата Сидерова аз също искам да изразя становище. Когато се изразиха различните становища, ако си спомняте, аз казах, че имам средно решение. Считам, че Централната изборителна комисия не трябва да определя мандатите на база актуализирани прогнозни данни, а би следвало, спазвайки разпоредбата на чл. 7, ал. 1 относно броя на членовете на РИК да се позовем на мандатите от 2009 г. за народни представители, за което имаме издаден указ на президента.

Стъпвайки на това, аз считам, че можем да определим броя, а съставът да се определи по реда на Изборния кодекс, защото за мен (и аз съм го изразявала нееднократно) има голям риск и аз споделям това, което каза колегата Сидерова, ние ще се наложи да определим два пъти мандатите на база актуализирани прогнозни данни – един път към датата на издаване на указа на президента за насрочване на референдум и един път към датата на насрочване на изборите за народни представители, което крие опасност, аз нееднократно, и в работни групи съм изразила това становище, да доведе до определянето на различни мандати с оглед различните актуализирани прогнозни данни по действащата норма на

Изборния кодекс. И затова за мен нормата на чл. 7, ал. 1 има значение относно броя на членовете на районните избирателни комисии за проведените парламентарни избори.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Как ще приложим § 2 за назначаването, а да не прилагаме § 2 за определяне на мандатите, след като броят на мандатите през 2009 г. е определен по други правила? Моето мнение е, че не може да прилагаме § 2 за част от правилата, а за другата част от правилата – за формиране на районни избирателни комисии, да възкресяваме закон, който вече е отменен. Още повече, че броят на мандатите при действието на Закона за избори на народни представители се е определял по други правила.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: За мен основанието за това, което предлагам, е чл. 7, ал. 1 от Изборния кодекс.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Няма такова основание в чл. 7, ал. 1 – ще възкресим мандатите, но няма да възкресим комисиите.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Аз ви казвам, че нормите на чл. 7, ал. 1 за мен е в този смисъл. Защото мандатите са действащи.

СЕВИНЧ СОЛАКОВА: Госпожо Сидерова, Вие ме накарахте да се замисля. Това са комисии от 2009 г., къде ще ги търсим? Но така или иначе 25-членни комисии са огромен брой лица, на които сега ще им плащаме и възнаграждения.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Ще плащаме на нови хора, а не на старите.

АННА МАНАХОВА: Аз споделям мнението на госпожа Сапунджиева и искам да я подкрепя. За мен в конкретния случай също не следва да бъдат определяни мандати в момента

в случая на произвеждане на национален референдум, тъй като те са фиктивни.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Или прилагаш един закон, или не го прилагаш! Не го прилагаш наполовинки.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: За неуредените въпроси прилагаш Изборния кодекс, а този въпрос ти е уреден в чл. 7, ал. 1.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Къде е уреден?

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: За уредените въпроси стъпваме на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, за неуредените прилагаме § 2.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Точно затова ви казвам, че тълкувате като дявола евангелието – там, където ви изнася, вземате половинката от новата норма, там, където ви изнася, вземате половинката от старата норма на вече отменения закон. Не искате да плащате на някога назначените комисии, защото искате да плащате на нови хора.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Но тези комисии от някога ги няма. Ние сме записали: членовете на РИК изпълняват задълженията си от деня на назначаването им от ЦИК до датата на предаването на изборните книжа и материали за архивиране в областните администрации по местонахождение на РИК.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Ако не беше излизала да говориш по телефона, щеше да чуеш и другия аргумент – че това са функциите по Закона за избор на народни представители.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Манахова.

АННА МАНАХОВА: В допълнение на изказаната логика от госпожа Сапунджиева и като допълнителен аргумент искам

да изтъкна, че нови мандати се определят тогава, когато има избори само за народни представители. При изборите за президент и вицепрезидент на републиката, както при избор на членове на Европейския парламент, се използват мандатите от последните парламентарни избори. В случая при произвеждане на национален референдум ние не избираме народни представители, затова не следва и няма нужда да бъдат определени мандати.

Единствената причина в случая да става дума за мандати е за определяне на различния брой членове в районните избирателни комисии. Ето защо ние бихме могли да използваме вече определените мандати при последните избори. Мандати ще следва да се определят, когато има избори за народни представители.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, благодаря ви. Да пристъпим към гласуване. Предложението на госпожа Сидерова беше гласувано.

Подлагам на гласуване предложението на госпожа Манахова със съответната обосновка. Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 19 членове на ЦИК: за – 15, против – 4.

Имаме решение в смисъла, предложен от госпожа Манахова – назначават се нови районни избирателни комисии при условията, предвидени в Изборния кодекс за назначаване на районни избирателни комисии, при използване на определените мандати за произвеждане на изборите за народни представители през 2009 г.

Заповядайте, господин Караджов.

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ: Колеги, аз бих искал за протокола да изкажа своето особено мнение. И то е във връзка

с това, че Централната изборителна комисия продължава изборително да си прилага Изборния кодекс и да нормотворчества. Създава си решения, с които допълва Изборния кодекс, когато желае, намира начини да уреди определени въпроси, които законодателят е уредил или не е уредил по определен начин. А когато Централната изборителна комисия счита, че не желае да се занимава с определени въпроси, тогава намира теоретични виждания защо не следва това нещо да се уреди или доразвие в случая, когато има технически празноти.

Аз искам да се впише в протокола, че това е много опасна тенденция, ако продължаваме по същия начин изборително да уреждаме или да не уреждаме определени въпроси. Аз лично считам, че законодателят ясно си е указал кои районни изборителни комисии следва да произведат национален референдум. Само че в случая се намесват и политически разбирания тези изборителни комисии да не произведат националния референдум. И не считам, че Централната изборителна комисия следва да прилага изборително Изборния кодекс.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Сидерова.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Уважаеми колеги, аз също считам, че в дадения случай се намесиха политически аргументи. Този свой извод правя на базата на развитите две становища, че може Изборният кодекс да се прилага отчасти, да се прилагат само определени негови правила, а други негови правила да не се прилагат, независимо от препращащата норма на § 2 и да се възкресяват норми на отменения Закон за

избиране на народни представители въпреки наличието на нов Изборен кодекс.

Считам, че решението е незаконосъобразно.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Маркова.

ЕЛЕНА МАРКОВА: Уважаеми колеги, аз категорично възразявам срещу изявленията за политическо решение поради простата причина, че не съм присъствала на заседанията на тази работна група, формирала съм си личното мнение. Категорично смятам и подкрепям становището на госпожа Манахова, че трябва да бъдат назначени нови районни избирателни комисии по изложените от нея подробни съображения.

Ако говорим за политически решения, на предната си обосновка бях решила да кажа, че в тази колизия на правните норми са ни вкарали вносителите, но го спестих. Сега искам официално да заявя за протокола, че проблемите, които са създадени от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление и неприложимостта на нормите, е, защото 40-ото Народно събрание и вносителите не са предвидили променящата се обстановка и не са предвидили дори нормите към момента на приемането на този закона – Закона за избиране на народни представители, Закона за местните избори и Закона за избиране на членове на Европейския парламент. Категорично, ако ще си говорим за политическо влияние!

РУМЯНА СИДЕРОВА: Препращащата норма на § 2 е точно нормата, която предвижда нормите на действащия към момента на приемане на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, Закон за

избиране на народни представители и действащия към момента Закон за местни избори.

ЕРХАН ЧАУШЕВ: Темата за политическото говорене е любимата ми тема на мен. Само бих казал, че Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление е променян в 2011 г., в 2012 г. от именно въпросното Народно събрание, което е към момента, и то е могло да си съобрази нормите с действащия Изборен кодекс. Така че за политическо говорене – внимателно! Винаги когато започне да се говори за принципи и някакви по-обща неща, тук веднага се появява, че това било политическо говорене.

МАЯ АНДРЕЕВА: Колеги, аз искам да обоснова становището си по отношение на положителния си вот за предложението на колегата Манахова. Благодаря на колегата Манахова, колегата Сапунджиева и колегата Христов за правните аргументи, които дадоха за предложеното решение. Подкрепям техните правни аргументи, защото аз лично не успях да чуя други в това становище.

Благодаря ви за вниманието. Това е положителното ми становище по така проведеното гласуване.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, и аз благодаря.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Сега ще дам думата на госпожа Мусорлиева да докладва искане относно определена теза във връзка с националния референдум. Заповядайте.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Уважаеми колеги, освен изразената теза искам да изкажа мнението си за протокола за една публикация, която току-що виждам в един сайт – „Медия пул“, относно публикация на госпожа Полина Паунова, която не познавам. Публикацията е от 1 ноември 2012 г. и е

публикувана в 16,18 ч., когато Централната изборителна комисия фактически започна с разглеждане на въпросите, които госпожата опитва да коментира.

Първо, по отношение на тази публикация заявявам най-отговорно като заместник-председател на Централната изборителна комисия, че никога Централната изборителна комисия в официално свое становище не е изразявала становище въобще, че е в пат и че няма да спази Изборния кодекс. Напротив, Централната изборителна комисия, независимо от проблемите, които всяко законодателство има и въобще всеки закон, винаги е гледала да се придържа да спазва Изборния кодекс такъв какъвто е гласуван от Народното събрание. Това – първо.

Следва следната публикация, във връзка с която ми е дадена думата, че в понеделник партия „Зелените” е внесла заявление до Централната изборителна комисия, с което е поискала да участва в информационната кампания за ядрения референдум. Точно във връзка с това искам да ви кажа, че партия „Зелените” внесе заявление, което беше докладвано на секундата за сведение, по простата причина че още не беше обявен референдумът, не беше гласуван в Народното събрание, ние нямахме официална публикация за гласуването в Народното събрание и съвсем пък не беше становище от президента за насрочване на референдум.

От днес, има ново заявление, тоест за първи път сега е внесено и в момента на постъпването му беше включено в дневния ред, в което заявление политическа партия „Зелените” изразява следното становище: „Във връзка с предстоящия национален референдум с въпрос: „Да се развива ли ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова

ядрена електроцентрала?” заявяваме, че позицията на политическа партия „Зелените” е алтернативна на тази на инициативния комитет и на Народното събрание. Ние сме категорично „не” като отговор на въпроса, който да бъде подложен на референдум в следващите месеци... Поради това очакваме ЦИК да регистрира партията ни като застъпник на алтернативната позиция, за да може да използваме възможностите, предоставени от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.”

Въпросът се докладва сега в Централната изборителна комисия и на политическа партия „Зелените”, разбира се, ще бъде предоставена възможност да бъде регистрирана като алтернативна позиция на основание на закона да използва възможностите, които законът ѝ предоставя.

Съвсем накратко ще продължа с публикацията на госпожа Пауново, защото тя касае пряко работната група, която се председателства от Сабрие Сапунджиева, но фактически в нейно отсъствие – и от мен.

„Междувременно Комисията все още не е наясно какво ще се случи с гласуването в чужбина. Изборните специалисти не са достигнали до окончателно решение какво е територия на България.”

Изключително некоректна е публикацията. Между другото, има такива мнения изразени под черта, явно и други хора са забелязали некоректността в публикациите на госпожа Паунова. Изключително некоректна е публикацията и считам, че тази некоректност граничи даже с недобронамереност.

Сложила е цитат, който официално заявявам, че не е съществувало такова изказване в Централната изборителна комисия. Ако някой колега действително е дал такова

становище, е било редно да каже, че е в лично качество. Ние това сме го приели и госпожата трябва да го има предвид. В кавички е казано „няма как да издирваме тези хора (става въпрос за районните изборителни комисии от 2009 г.), освен това имаме решение на ЦИК, с което след като те са произвели изборите, те са разпуснати. Много по-лесно е да се назначат нови.”

Пак повтарям, въпросът се реши от Централната изборителна комисия сега, в момента и това изказване, дадено към 16 часа, ако въобще има такова, защото аз подлагам на съмнение всяка публикация на госпожа Паунова, е некоректно.

Благодаря ви. Очакваме, след като нашият протокол се прочете от други медии, повече коректност във взаимоотношенията ни с медиите и, разбира се, колегите журналисти. Действително получаването на информация и даването на информация е двустранен процес и не може госпожа Паунова едностранно да слага в кавички в устата на ЦИК каквито и да било приказки, които никога не са били казвани.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Госпожо Сапунджиева, заповядайте.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Благодаря, госпожо председател, че ми дадохте думата. Взимам повод от доклада на колегата Мусорлиева по отношение заявлението на партия „Зелените” и бих искала, колеги, да ви помоля за следващото заседание да помислим как ще се уреди въпросът със застъпниците на алтернативните тези, кой може да бъде застъпник на алтернативната теза, как ще става заявяването на тези застъпници на алтернативни тези в Централната изборителна комисия. Трябва да помисли по въпроса за това

препратката към § 2 по отношение на застъпниците на алтернативните тези. Аз си направих труда да погледна Изборния кодекс и отиваме към чл. 82 за начина, по който се регистрират партиите. Там води препратката и изискуемите документи.

Освен това трябва да има ред и Централната изборителна комисия според мен трябва да вземе принципни решения по тази въпроси, госпожо председател, защото не може всеки да се заяви и да каже: аз съм застъпник на алтернативната теза. Да иска помещения, да прави агитация, да предявява искания пред медиите за предоставяне на медийно време. Това касае целия процес на произвеждане на референдума и цялата технология. И аз мисля, че това е важен и основополагащ въпрос и затова ви моля, колеги, да помислим как ще се заявяват в ЦИК инициативни комитети, при какви условия, с какъв акт ще се произнася Централната изборителна комисия по този въпрос, как ще бъдат уведомявани районните изборителни комисии, които ще назначим, как ще бъдат заявявани исканията за медийно време, защото ще трябва да вземем и такова решение, за представяне на тезите. Също така по отношение на информационния лист – това са все неща, които ние трябва да уредим и трябва да започнем с уреждането на принципните въпроси.

За мен един от основните въпроси, който е свързан и със срокове, касае заявяването на алтернативните тези. Лично аз считам, че в решението на Народното събрание са посочени инициаторите на национален референдум, в основанията за взимане на решението. Освен това предлагам да обмислим да се изпрати писмо до Народното събрание да се поискат инициативните комитети и техните мотиви към исканията за

насрочване на национален референдум с оглед издаването на информационния лист. Това също за мен е от значение.

Поставям тези въпроси на вниманието на Централната изборителна комисия доколкото считам, че те трябва да бъдат разрешени във възможно най-кратки срокове.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Мусорлиева.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Благодаря на колегата Сапунджиева. Не зная дали е отсъствала или не, но още от миналата седмица тези въпроси ги дискутираме.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: От това, което чухме, стана ясно, първо, че има застъпник на алтернативната теза по смисъла на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, второ, че принципното решение, което обсъждахме в работна група относно легитимацията на тези застъпници, както и относно легитимацията на другите субекти, които са инициирали произвеждането на референдума, следва да бъде уредена с принципно решение. След като изяснихме основните въпроси, хронологично следва да вземем и това решение.

Аз мисля, че е ясна работната група, която следва да изготви проекта, и няма пречка на следващото ни заседание в понеделник той да бъде внесен за разглеждане. А ако не е ясна работната група, въпрос на изясняване е конкретната работна група, която да изготви проект за приемане на принципно решение.

Следващото ни редовно заседание е в понеделник. Аз не считам, че следва да насрочвам извънредно заседание утре, тъй като считам, че утрешният ден следва да бъде използван за работа на работните групи и подготовка на принципни решения

за понеделник. В тази връзка, ако някой ръководител на работни групи желае да заяви насрочване на работна група за утре, ви моля да се възползва от заседанието и да го направив.

Колеги, госпожа Маркова иска да докладва отваряне на помещение. Госпожо Маркова, заповядайте.

ЕЛЕНА МАРКОВА: Уважаеми колеги, моля за внимание! Информират ни от Общинската изборителна комисия – Стамболийски, област Пловдив, относно отваряне на запечатано помещение, в което се съхраняват изборните книжа и материали. Докладвам ви го за сведение, тъй като се е наложило да се отвори помещението заради повреда в сигнално-охранителната система. Отворили са го по съответния ред съгласно Решение № 1098 с трима представители на различните парламентарно представени партии в 41-ото Народно събрание. Благодаря ви.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Давам думата на госпожа Андреева.

МАЯ АНДРЕЕВА: Колеги, предлагам ви на сайта на Централната изборителна комисия да бъде качено още едно съобщение съобразно взетите до момента решения, тъй като публикациите показват необходимост и от това и аз ще продължа да си спазвам линията на поведение, която съм заявила.

Предложението ми за съобщение е следното:

„На провелоето се на 1 ноември 2012 г. заседание Централната изборителна комисия взе следните протоколни решения по принципни въпроси относно предстоящия на 27 януари 2013 г. национален референдум, а именно:

1. Под „дата на насрочване на национален референдум“ следва да се разбира датата на обнародване в „Държавен вестник“ на

указа на президента на Република България за определяне на датата на произвеждане на националния референдум.

2. Гласуването на гражданите в националния референдум на 27 януари 2013 г. да се осъществява на територията на Република България, включително в дипломатическите и консулските представителства на Република България, както и на плавателните съдове, плаващи под българско знаме.

3. За произвеждане на националния референдум на 27 януари 2013 г. се назначават нови районни изборителни комисии при спазване на реда и условията на Изборния кодекс и при използване на определените мандати за народни представители в изборите за народни представители през 2009 г.”

Това са принципните въпроси, които ние до момента сме разрешили с протоколни решения. Предлагам ви на сайта да бъде качено това съобщение с прочетения текст.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, имате ли възражения или забележки?

ГЕРГАНА МАРИНОВА: Аз нямам възражения, но имам питане – това съобщение сега инцидентно ли го качваме по повод засиления обществен интерес или това ще бъде практика на ЦИК?

МАЯ АНДРЕЕВА: В заседание още от миналия месец във връзка с произвеждане на нови и частични избори обърнах внимание на Комисията за това, че на сайта няма актуална информация за дейността, която тя осъществява в момента. Това е водещият ми мотив.

Вторият мотив е това, че действително има сериозен обществен интерес, както и сами установихме до момента, някои медии злоупотребяват с информация, която за мен не е известно как е получена и откъде. За мен Централната изборителна комисия има възможност в момента съвсем прозрачно да оповести дейността си,

извършена в рамките на днешния ден. Тя засяга принципни въпроси, които са от сериозно обществено значение в момента, занимават много институции и би следвало да има ясни индикации от Комисията какво становище е заела по тези проблемни въпроси. Ако е необходимо, това ще правим и в следващите дни. Аз не се отклонявам от становището си и от практиката, че това може да продължи и в следващи дни, ако е необходимо. Това за мен не е инцидентен подход и не би следвало да бъде.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, господин Троянов.

БИСЕР ТРОЯНОВ: Уважаеми колеги, както разбирам, има засилен медиен интерес, най-вече в „Медия пул“, и от източник в Централната избирателна комисия, който днес не се назова, излиза, че няма никаква информация, подавана от Централната избирателна комисия към „Медия пул“. С оглед обаче на този засилен интерес Централната избирателна комисия трябва да помисли дали да не насрочи една пресконференция, която да бъде дадена от ръководството на ЦИК. От говорителите може да бъде направена пресконференция, когато ЦИК вече започне да произвежда принципни решения, приеме изборните книжа и предприеме стъпки към изготвянето на методическите указания. Говорите огласяват решенията на Централната избирателна комисия, а не какво ЦИК до този момент нещо е подготвила, без да има налице принципно решение.

Смятам за удачно да се организира такава пресконференция, за да се задоволи този глад от информация и тя трябва да бъде дадена от ръководството на Централната избирателна комисия. Те да очертаят евентуално проблемите и да се спре със спекулацията, най-вече от страна на „Медия пул“

за това какви теми ние решаваме, в каква патова ситуация, без да сме изпадали, те ни прогнозираат. И ред други проблеми.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Заповядайте, госпожо Мусорлиева.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Господин Троянов просто повтори това, което аз говоря една седмица – че трябва да кажем по какви проблеми работим. И проблемите ни трябва да са публични, тоест че ние се занимаваме с това, независимо от някои празноти или неясноти в закона. Винаги съм казвала, че всеки закон не може да е съвършен.

МАЯ АНДРЕЕВА: Поддържам предложението си за съобщение.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, чухте предложението на госпожа Андреева относно съобщението.

По отношение на медийния интерес, може би си спомняте, че когато започнахме да обсъждаме тези принципни въпроси, които днес решихме и в този смисъл не считам, че нямаме решения, които да бъдат оповестявани, защото това, че те не са под формата на актове поради липса на обнародване на указа на президента, не означава, че ние не сме взели решения. Напротив, ние днес взехме едни от най-съществените принципни решения във връзка с произвеждането на референдума. Така че има какво да бъде оповестявано, друг е въпросът дали има воля за това.

Що се отнася до интерес от медиите, се връщам към момента, в който ви докладвах питането от Българското национално радио и ангажимента, който поех. Докладвах ви, че в момента, в който имаме решения на тези въпроси, ние ще ги съобщим. В тази връзка ви правя предложение да бъде осъществен контакт с Българското национално радио и да бъдат

доведени до знанието на журналистите, на медиите решенията, които днес взехме.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Категорично съм съгласна с госпожа Медарова във връзка с Националното радио и предлагам, госпожо Медарова, който и да отиде от Централната изборителна комисия, да попита не желаят ли регулярно поднасяне на въпроси в Националното радио от който и да е член, упълномощен от Комисията, за определени въпроси. Това ще е най-чистият вариант на чист пиар, който ни е необходим и задължителен. А не разни сайтове!

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Подлагам на гласуване текста на съобщението, което госпожа Андреева докладва.

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 15 членове на ЦИК: за – 15, против – няма.

БИСЕР ТРОЯНОВ: Уважаеми колеги, нека с протоколно решение да гласуваме и да насрочим първата пресконференция на Централната изборителна комисия, която пресконференция по традиция както миналата година, така и сега да бъде изнесена от ръководството на ЦИК, което да запознае обществеността с направените до момента подготвителни действия във връзка с произвеждането на референдума, както и днес огласените протоколни решения.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Аз само искам да уточня, че това не е традиция, миналата година пресконференцията беше от ръководството, тъй като нямаше говорители и току-що беше формиран съставът на Комисията. Аз считам, че, да, пресконференция трябва да има, но тя трябва да бъде изнесена от говорителите на Комисията, чиято функция

е оповестяването на решенията на ЦИК. Това е моето мнение. Ако някой има друго мнение, нека да го заяви.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Госпожо председател, ще си позволя, въпреки безкрайното си уважение към Вас, да не се съглася с Вас и ще Ви кажа защо. Защото поддържам отдавна становище, че говорителите ще говорят по някои въпроси, а ръководството (в никакъв случай в момента не говоря за себе си) трябва да даде началото на работата във връзка с референдума. Стига с тези говорители! Абсолютно правилно е Централната избирателна комисия чрез ръководството си да застане пред обществото с лицето си.

РУМЯНА СИДЕРОВА: Може ли да изразя мнение? Централната избирателна комисия няма ръководство, ЦИК има председател и заместник-председатели и решава всичко колективно. Колегите, които си дадоха съгласието да са говорители, да бъдат така добри да си изпълняват функциите, а не да прехвърлят на нас.

МАРИЯ МУСОРЛИЕВА: Искам да гласуваме предложението на Бисер Троянов плюс мое предложение Мая Андреева да отиде в Българското национално радио.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Предложенията са две. Първото е на господин Троянов да има пресконференция от председател, заместник-председатели и секретар. Както се уточнихме, ръководство няма.

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 15 членове на ЦИК: за – 4, против – 11.

КРАСИМИР КАЛИНОВ: Мога ли да кажа защо гласувах „против“? Считам, че изцяло схемата, която възприехме за

контакт с медиите, е порочна. Изцяло! Мога да ви дам един пример на правилна схема как футболистите си правят пресконференциите – треньорът и някои избрани футболисти. Но всеки път различни.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Предлагам ви да гласуваме и моето предложение да има пресконференция, след като се върне Ралица Негенцова, в която да участват говорителите. Аз не възразявам, ако някой желае да се включи в тази пресконференция, но тя да бъде проведена по реда, по който обичайно се провежда. При всички случаи това ще бъде след обнародването на указа.

Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 15 членове на ЦИК: за – 12, против – 3.

След връщането на госпожа Негенцова ще уточним темите.

Предлагам госпожа Сапунджиева да участва в предаване на Българското национално радио за оповестяване на решенията, които днес взехме. Който е съгласен, моля да гласува.

Гласували 14 членове на ЦИК: за – 14, против – няма.

Имаме решение.

МАЯ АНДРЕЕВА: Считаю, че изявленията по Националното радио биха могли да бъдат дадени не само въз основа на съобщението, а ако е възможно тогава да се избърза с изготвянето на протокола. Защото ще има въпроси във връзка с взетите днес решения, а всички становища са вътре в протокола.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Аз въобще не възнамерявам да изразявам становища. Аз отивам и казвам какви по какви въпроси сме взели решение.

МАЯ АНДРЕЕВА: Благодаря. Всъщност по това исках да сме наясно.

ПРЕДС. КРАСИМИРА МЕДАРОВА: Колеги, следващото ни редовно заседание е в понеделник от 14,30 часа.

(Закрито в 19,05 ч.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Красимира Медарова

СЕКРЕТАР:

Севинч Солакова

Стенограф:

Стойка Белова